

Az első „Budakeszi Angyal” Díj

„Aki zenével indul az életbe...
az életnek olyan kincsét kapja
ezzel, amely átsegíti sok bajon.
A zene az élet szépségét,
s ami benne érték, azt
mind meghatványozza.”
(Kodály Zoltán)

Budakeszi Város Német Önkormányzata 2008. december 23. napján, a karácsonyi hangversenyen a Budakeszi Katolikus Templomban adta ki az első „Budakeszi Angyal” díjat, melyre méltóbb embert, mint Huber Lőrincet, mindenki Lencijét, Lenci bácsiját nem is találhatott volna!

Huber Lőrinc Budakeszin született 1927-ben. Édesapja Huber János, Budakeszi híres bádogos mestere volt. Édesanyja Starcz Mária, aki tizenegy gyermeket nevelt igen nehéz körülmények között nagyon becsületesen. Lenci bácsi az édesapja mellett nőtt fel, és tizenévesen már vízszelést tanult Budapesten. Ekkor kezdett el a zenével is foglalkozni, kedvenc hangszerével, a trombitával. A szomszédjukban lakott egy énekesnő, aki igen hamar észrevette tehetségét, és taníttatni szerette volna, de édesanyja nem engedte el, hiszen abban az időben a fiúknak apjuk mesterségét kellett megtanulniuk, és a családi műhelyben dolgozniuk.

A háború forratagában – levente volt, fogságba esett, hazajött hol gyalogosan, hol járművel – kikerült Németországba. Szívesen beszél a németországi élményeiről, hiszen ott egyből kapott munkát, de a szíve hazahúzta. A kitelepítés után két évvel később visszatért szüleihez, s munkába állt egy ipari vállalatnál, víz- és fűtés-szerelőként. „Minden Huber fiúnak” – mondja – „köze van a bádogos-víz-fűtésszereléshez.”

1954-ben kötött házasságot Budavári Máriával, „Pötyivel”, akivel 46 évig élt boldog, harmonikus házasságban. Két gyermekük született: Ágota és Éva (Hugi). Élete legfontosabb és legmegbecsültebb momentuma: a család. A családiaság a mai napig is élete kiteljesülését jelenti, természetesen a zene mellett. Hosszú éveken keresztül támogatta nővérét, feleségének édesanyját, a sok-sok rokont, akiknek a találkozási pontja mindig az ő otthona volt. Nagyon szerette a testvéreit és szereti most is, soha elmarasztaló szóval nem illette őket. A család, a zene és a munkája töltötte ki életét, melyek által a város és a környék közismert és közkedvelt emberévé vált.

Sok-sok kiemelt beruházás-

ban, városunk fejlesztésében részt vett. Életét mindig a becsületesség és a munkaszeretet hatotta át. Munkája mellett a legnagyobb fényt és örömet a zenélés jelentette. A HUBER-ZENEKAR neve nemcsak Budakeszin, de a környező településeken is közismert volt. Zenei hírneve, a trombitálás öröme, a zene iránti szeretete ifjú barátait is megfertőzte: többek között Nagy Attilát, Bokor Andrást és Faludi Kristófot is. Sokat gyakorolt, zenélt velük szabadidejében és buzdította őket a zenén keresztül az érzelmek kifejezésére.

Szó szerint imádta a zenét, az emberek szórakoztatását, hiszen ezzel anyagilag is támogatni tudta családját. Számos esküvő, sváb bál, nosztalgia parti, traccs-parti kötődik a Huber Zenekar nevéhez. Sokszor azonban jótékonyági célból, felajánlásra is zenélt, anyagi hozzájárulás nélkül (pl. iskolai farsangi bálók).

Kiemelkedő tagja volt az első Német Kisebbségi Önkormányzatnak, szívesen segítette munkájával az önkormányzatot. Önzetlenül támogatta Budakeszi sport életét is, majd tíz éven keresztül. Több kitüntetést is kapott. Legbüszkébb a „Buda-kesziért”

emlékéremre, melyet az elsők között vehetett át.

Elmondása szerint a jövőt sok-sok „tenniakarással” képzei el. Szeretné visszahozni a régi szép időket, az egyszerű, nem rohanó életmódot. Dédunokáit: Petrát, Ágotát és Rékát félti legjobban a jövőtől. Hiányolja a nagyobb összefogást az emberek között, az esti beszélgetéseket, hiszen mindig azt szereti, ha sok-sok ember van körülötte. Sajnos számos barátja nem élvezheti már társaságát, vendégszeretét. Sokat imádkozik értük és mindenkiért.

Példaképe az olyan ember, aki politikamentes, a munkára buzdít, szeret dolgozni és főleg „zenélni”. Szívesen, de „szívszorítva” beszél a múlttól, ugyanakkor tudja, hogy nemcsak ebből áll az élet.

Több évtizedes önzetlenül végzett mind a kultúráért, mind a közösségért való odaadó munkásságáért Budakeszi Város Német Önkormányzata „Budakeszi Angyal” díjat adományozza Huber Lőrincnek.

Gratulálunk és további jó egészséget kívánunk Neked, Lenci bácsi!

Bokor Józsefné Rapolder Ildikó
BVNÖ OISB elnökének

Budakeszi Hagyományőrző Kör

Farsangi bál

A Budakeszi Hagyományőrző Kör idén is megrendezi szokásos farsangi bálját az Erkel Ferenc Művelődési Központban.

Időpontjai

Február 21. szombat 20-4 óráig

Játszik a Szomor sramli Balogh János vezetésével.

Jegyek 2500 Ft-os áron Bokor Ildikónál rendelhetők a 30-30-61-95-842-es telefonszámon.

Ugyanerre az alkalomra meghirdetjük Budakeszi első fánksütő versenyét.

Nevezni bármilyen fánkkal lehet.

A fánkok leadása február 21-én 18 és 19 óra között a Művelődési Központban. Nevét, címet zárt borítékban kérjük mellékelni.

Az elbírálást szakavatott zsűri végzi

I. díj 5000 Ft vásárlási utalvány

II. díj 3000 Ft vásárlási utalvány

III. díj 2000 Ft vásárlási utalvány

A nyertesek nevét a bálban felbontott borítékok alapján hirdetjük ki.

Jó szórakozást kíván:

Nagyné Starez Teréz
elnök

A pletykáról

A NAGY GÁSPÁR VÁROSI KÖNYVTÁRBAN
(2092 Budakeszi, Fő u. 108.)

2009. február 12-én csütörtökön 18 órakor

Szvetelszky Zsuzsanna

kommunikációkutató a pletykáról tart előadást

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

„Végre valaki nekifogott, és tisztességesen megírta! Mert a humánológia már egy ideje felismerte, hogy a pletyka valami olyanfajta kommunikáció, amely alapvető emberi jellegzetesség. Az állatok egyáltalán nem pletykálnak.”

Ma már alig vannak archaikus társadalmak, de mint ez a könyv is szépen bizonyítja, pletyka nélkül a modern társadalmak sem maradnának fenn. Ma egy ember sokféle különböző csoport tagja, sokféle csoportaktivitásba vehet részt, és ha jól belegondolunk, akkor érezzük magunkat igazán egy adott csoport tagjának, ha a csoport tagjait minden oldalról jól ismerjük. Az ismeretek nagy részét a pletykákból szerezzük be. Szóval nagyon fontos dolgokról lesz itt szó.

A könyv szerzőasszonya nemcsak nagy pletykafészek, de kitűnő tollú író is. Könyvének tudományos tárgyát népszerűen, élvezetesen, olvasmányosan dolgozta fel. Remélem, nagy örömük lesz benne.”

Csányi Vilmos